

Udvikling, vort eget lille superæstetiske Lands Kvinder har naat i disse Retninger. Med Tiden kommer vi vel ogsaa med her som paa andre Omraader.

Og hvad kan saa ikke det daglige, flittige Studium af Lovforslag og Rigsdagsforhandlinger gøre selv hos den, der i Forvejen staar fjærnt fra disse Sager! Og en saadan Flid vil man dog maaske netop kunne vente hos Kvinderne, der vel ikke som mange af de mandlige Stenografer ved Siden af Stenografien vil drive paa med andre Studier og Forretninger. Thi saa meget maa ganske vist indrømmes, at kun ugifte Kvinder, der vil betragte dette Arbejde som en Hovedopgave, kan gøre Fyldest i Rigsdagen.

Da imidlertid det Antal Stenografer, Rigsdagen har Brug for, som Hr. S. bemærker, er meget begrænset, og da man ikke kan ønske, at Kvinderne skal fortrænge Mændene — kun arbejde sammen med dem — saa kan jeg for saa vidt tiltræde Forfatterens Raad til Kvinder, at de skal se sig vel for, inden de begiver sig ind paa den ny Vej, som nu forhaabentlig lykkelig og vel er aabnet for dem.

Kirstine Frederiksen.

Nød.

Ved den Undersøgelse af de kvindelige Arbejderes Kaar, som „Dansk Kvindesamfund“ i de sidste Aar har foretaget, opdækkes der en stor almindelig Nødstilstand, særlig i Linnedsyerskernes store Klasse; thi en Nødstilstand kan man ganske vist kalde det, naar Mennesker, der arbejder 11 til 12 Timer om Dagen, ikke kan tjene mere end 1 Kr. daglig, for hvilken Sum de skal skaffe sig Husly, Varme, Lys, Mad og Klæder.

Men foruden denne almindelige Nød, der er saa stor, at der *maa* gøres noget alvorligt for at hjælpe paa den, noget som rammer Ondet i dets Rod, foruden denne Nød aabenbares der ogsaa nu og da en særlig Nød; man træffer Mennesker, for hvem det er absolut *umuligt* at skaffe sig og sine de allerførste Livsfornødenheder, og som man ubetinget synes *bør* hjælpes